

Misjoniteated.

Nr. 2.

Tallinnas, 1925.

4. aastakäik.

„Et teie ära ei wäfi ja... nõrgaks ei lähe!“

Ebr. 12, 1—3.

Üks tähelepanu äratav tõsiasi on esimese armastuse jahtumine. Sed-wennad, kes oma ümberpöörmise algaegadel elawalt koguduse elust osawõtsiwad, kes rõõmsalt ja tahtlikult ennaftalgawalt misjonitegewuses kaasaaitasiwad, et hingesid Jeesuse juure juhutada, loobuwad sellest, jääwad wäsinuks ja nõrgaks, uinuwad magama ja surewad lõpuks waimulikkude surma.

Igale kristlasele jõuawad kord lödwenemise ja wäsimuse ajajärgud kätte. Meie älesanne aga on, et jarnastest hädaohtlikudest surnutest punktidest, mis kristlikus elus ettetulewad, üles saada. Wäärtuslikku kaasabi selleks annab

wäsimuse põhjuse äratundmine.

Nii pea kui ma järele jätan Jeesuse peale vaatamise, lödweneb hingejõud ja minu seesmine inimene algab ahastama. Mille läbi juhitate meie pilgud sagedasti Jeesuse pealt ära? Kord enese peale vaatamise tungi läbi.

Enese peale vaatamine.

Kui heameelega seame meie enese „Mina“ keskpunktiks; kuidas see meelitab meid, kui meie — wõib olla töö wäljalootamise puhul — inimestelt kuuleme, et meie nii väga hästi, ja isegi paremini kui mõni pastor, rääkida wõime; ja kui kristlik - alandlikult lükkame siis seda tagasi, eks ole tõsi? Sed-wennad, olge ausameelsed! Kas teie ei tunne eneses salajat rahulolekut, kui inimesed teile jarnaseid mõtteid awaldawad? Kas teie ei

tunne üht salajat uhkust eneses, kui teie koguduse walimiskoosolekul ka enesele ühe ameti olete saanud, kui teie mõne osakonna „eestseisjaks“ ehk hingamisepäewa kooli õpetajaks olete saanud? Kas teie ei täitu eneses wõimisetundega, kui teie ühes waidluses wastase üle wõitu saite? Kas teie ei tunne end paremana, kui teile teiste puudustest ja wigadest jutustatakse?

Kui leidub midagi jarnast meie elufogemustes, siis tõendab see, et meie oleme alganud enese tundmiswõimete, tegewusehäduse jne. peale vaatama, ja et meie walmis oleme enese pilku Jeesuse pealt ärajuhtima.

Meiega on lugu kui lapselaga, kes kirjutamist õpib.

Kirjutuswihu ülemisel real on sagedasti eeskujulikult hästi ettekirjutatud, mida laps järgnewatele ridadele järelekirjutama peab. Algab ta nüüd seda, siis kirjutakse esimesed read tõepoolsest üsna hästi, aga mida rohkem laps allapoole jõuab, seda korratumaks ja pahemaks muutub kiri. Alguses oli õpilane esimese ettekirjutud rea eeskujuks wõtnud, pärastpoole aga allpoololewad oma kirjutud read. Ja nõnda läks rida reast kiri ifka pahemaks, kuni lõpuks alumine rida, ülemise ettekirjutud reaga sugugi enam jarnane ei ole.

Kas see ei ole tabaw näitus meie ülalpidamisest? Tähelepanemata! loobume meie Jeesuse peale vaatamast, ja vaatame enese ja oma tegude peale. Tuleb aga siis korraga arusaamine, kui kaugele meie sihist eemale oleme läinud, siis jätame sagedasti julgusetalt wõitluse järele.

Teiste peale vaatamine.

Praegu õppisime enese peale vaatamise tagajärgi tundma. Selle kõrval tuleb veel harilikult kaasa ka teiste peale vaatamine. See vaatamine on igatahes teist moodi. Kui waadatakse enese peale, siis nähaakse ainult oma tulidust, juhatakse aga tähelepanu teise peale, siis nähaakse ainult wigu ja puudusi.

Need mõlemad kõlbmatad seisukohad on üksteisega ühendud ja üks ei ole teiseta läbiwiidaw. Enesearmastus töötab kahel alal; nii kui pikfilm. Enese tubliduse peale ja teiste wigaduste peale waadates hoitakse seda nõnda, et ta suurendaks; oma ligimese tegewust waadates ja oma puuduseid sellega wõrreldes keeratakse pikfilmale teine ots, nii et need asjad wäga wäikesed näiwad.

Kui Peetrus Issanda ülestõusmise järele Jeesuselt ülesande sai: „Käi minu järel!“ ja enese kõrwal veel Johannest oma Meistrile järgima nägi pööras ta end Johannese pärast Jeesuse poole küsimusega: „Issand, aga mis seesinane peab kannatama?“ Sellepeale wastas temale Issand moel, mis ka meile üliwäga tähelepanu wäärt ja mõõduandew on, öeldes: **„Mis sul sellega asja? Käi minu järel. Joh. 21.**

Käi tema järel!

Ära waata mitte enese, ega ka teiste waid waata Jeesuse peale. Jätad sa selle tõlise manitsuse tähelepanemata, siis jääb sa pea omas kristlikus elus nõrgaks, lähed tõdes hooletuks ja langed lõpuks ära. Meie ei pea sarnanema noolele, mis wibult lastuna, alguses jõudsasti ja kiirelt edasi lendab, siis aga wäsinult maha wajub. Ka ei pea meie ühele kellale sarnanema, mida ifka ja jälle peab üleskeeratama, sest et tal oma enese wedru on. Pühakiri tunneb veel teisi näitusi, et tõelikku jumalalast kujutada: „Tema annab sellele, kes wäsinud, rammu ja jõuetumale annab ta palju jõudu. Küll poisid wäsiwad ja tüdiwad ära, ja noored mehed komistawad wististi; aga kes Jehoowat ootawad, need saawad uut rammu ja lähewad üles tiibadega kui kottad; nemad jooksewad ja ei tüdi mitte ära, nemad käiwad ja ei wäsi mitte ära.“ Jes. 40, 29—31.

Eestujuks: ühe isiklikkus.

Kui tänulikku ja rõõmsad wõime meie olla, et meil pole eestujuks ega mõõdunõõriks talgid käsutähed, ega nahksed paragrahwid

filmade ees, waid üks kaastundlik isik, täis walguft ja elu — Õnnistegija, Jumal-inimene, Jeesus Kristus.

Meile, kui Adwentusulistele heidetakse sagedasti ette, meie olla Kristuse ära kaotanud, sest meie tahta ainult käsu läbi õndsaks saada. Kui see meil nõnda oleks, siis oleks see etteheide ka õige. Aga meie, kui ühisus ja rahwas oleme selle üle selgusel, et ainult Jeesuse Kristuse läbi, jah, **ainult tema läbi**, meie äralunastamine ja pühitsemine wõimalik on. Seda tahame enesesse süwendada, seda tahame alati filmade ees hoida ja maailmale kuulutada.

Õpetused on head.

Õpetused ja teooriad, nii kaua kui need tõe alusele rajanewad, on head. Ära-lunastamist ei wõi nad meile siis mitte tuua, kui meie nende juhatustega käsitäes ei käi.

Keegi iseäraliste waadetega rikas isik kogus kokku igast maast mitmesuguses vormis luudasi, suuri ja wäikseid. Ta aetas neid oma suurde maija, ilustas igat luuda etiketiga, mis luua algust, wiisi, seisukohta j. n. e. kirjeldas. Kogu maja seinad said lõpuks luudadega kaetud. Kuidas nägi aga maja puhtus wälja? Tolm lamas, nii kui öeldakse, sõrmepeaksusest igalpool. Mis aitasiwad nüüd need luuad, mis ilustasid korraldatult, igasuguses suuruses seinu „ilustasiwad“? Mitte midagi! Kõik head luuad olid wäärtusetad, sest et neid ei tarwitatud.

Kõik ilusad tõed ei too meile siis ühtegi kasu, kui meie seda inimestele ainult ette toome, ilma et ise oleksime nende läbi Õnnistegija juure juhutatud ja tema läbi puhastust saanud. Meie sarnaneme siis sellele jõledale kogujale ja meie õpetused sarnanewad luudadele, mida ta inimestele näitas. **Meile Kristuse poolt ilmutatud tõed omawad siis alles wäärtust meie sees, kui meie nende läbi Jumalale lähemale juhutatud saame.**

Kristusega ühendusesse jäämine.

Kristuse eestuju ei wõi meile üksi kinnitada, kui Kristuse jumalik Waimu jõud meie sees ei ole. Sellepärast on waja, et meie Kristusega ühendusesse jääme. Nii kui raudteerongi wiimane wagun weduriga wagunite haakidega ühendud peab olema, nii on ka seesmine ühendus Kristusega kristlasel wõimalik.

Seepärast, **awage oma südameaknad** teie, kes teie Jumalast kõrwale kaldunud, eraldunud, olete, kes teie oma südamekambrite lämmastusõhus unisaks ja wäsinuks olete jäänud! Laskem elustawal tuuledõhul (Ül. I. 4, 16) oma sisemust läbipuhkuda, et teie selleläbi selgeks saaks (Job. 37, 21), misjuures hädaõhus teie seisate, kui teie veel kauem end Jumala palgest hoowawast elustawast hingeõhust eemale hoiate.

Maailmast eraldumine.

Awage end **Õnnistegijale**, ja teisest küljest: **sulgege end maailmale!** Sest kõik Jumala Waimu katsed, meile jõudu anda, peawad tagajärjetuks jääma, seni kui patune maailm meie juure sissepääsu leiab. Selleks järgnew näitus:

Wõib olla teate teie, et inimest wõib nii tugewaste elektriseerida, et, kui talle läheneb, temast sädemed laiali heituvad. Kui ma weel koolis käisin, tegime ühel füüsika õpetunnil sarnase katse. Keegi õpilane pani oma käe elektriseerimise masina nupu külge, ja temasse sai kõige wäega elektret „sisse pumbatud“. Pärast seda, kui tema teatud küllusega täidetud oli, ootasiwad nüüd kõik põnewusega, mis nüüd küll tulema pidi. Kooliõpetaja puudutas sõrmega õpilase külge, aga — imestuseks ei karganud õpilasest ühtegi sädet wälja. Millest olenes see?

Elektrimasin oli korras, wiga pidi kusa-gil mujal olema. Kus asus wea põhjus?

Kõik õpilasesse täidetud eletter oli kohe temast wäljawoolanud, sest et ta oli maaga otsekohesesse ühendusse jäänud. Nüüd korrali seda katset. Õpilane asetati ühele isoleeritud jalapingile, mis katseisikut maast eraldas. Kui nüüd õpetaja, pärast õpilase elektriga uueste täitumist, õpilasele sõrmeotsaga lähenes, kargasid õpilasest kuuldawa paukumise-ga sädemed wälja.

Sädemed peawad wälja woolama.

Sed, wennad, teie mõistate seda kujukust. Miks kargawad nii wähe sädemeid meist wälja teiste peale üle? Miks oleme nii sagedasti jõuetud, ja miks pole meil wõimalik pisut Jumala waimust oma kaas-inimetele jagada? Seepärast, et meil liiga palju weel ühendust maapealsete asjadega ja nii wähe taewastest asjadest osasaamist on. Minult see magneet, mis ära tõukab, wõib ka ligitõmmata. Ilm. 18.

Waadakem Jeesuse peale, lastem Jumala Waimul awatud südame akende läbi meisse sissetungida ja lahutage end **kõige tõsidusega ja kõige otjusstsega maailmost ära**. Siis alles wõime panna „maha kõik patu ja koorma, mis kõwaste meie ümber seisab“. Ebr. 12, 1. Siis saame **Õnnistegija**, kui ka Ülema laulu 4, 15 salmi sõnade järele tegutsema: „Oh sina rohuaeade hallikas, elawa wee kaew, mis Libanoni mäe pealt jookseb.“
Dr. W. Pfeiler.

Mikspärast on mul tarwis kogudusse kuuluda?

Püüa südamlilikult ja kindlasti koguduse ühendusse ja osasaamisesse kuuluda, kus Jumala Sõna ja Waim kooshoidew wägi on! Seda enese mina lapsikut olewust on kauem wõimata salajas hoida ja hellitada. Selleks on kogudusse kuulumine liig südamlilik ja kõitew. Mina ei wõi mitte enam end oma enese woorusesse ja enesega rahulolemisesse mässida; sest armastuse ja tõe mõju paljastab mind neist wiletsatest närudest.

End oma enese südame ja mõistuse hooleks jätmise saab ikka wäärtusetumaks, sest et mulle ikka enam selgemaks saab, kui sagedasti ma seeläbi narriks saanud olen. Mina ei wõi ka end teistest eraldada ega kuhugi nurga üksilduses ja oma isemele järele elama asuda, sest mind tõmmatakse ikka kogudusega läbikäimisesse, et tema waimu

järele elama õppida. Mina pean mitmesuguste iseloomude keskel wiibima, sest ma ei saa nende eest kõrwale hoida, waid mind on otse nende hooleks antud. Mina ei wõi mitte neid olukordi ja isikuid nõnda ümberkujundada, kuidas mina neid omale sooviksin; ma pean nendega leppima kuidas nad on...

Mina õpin sel wiisil ligemise koormat kandma, kui ma näen, et teised minu omi peawad sallima ja kannawad. Mina harjutan end mitmesuguste iseloomudega ja wooludega, saan salliwamaks ja kindlamaks. Samuti kaotan aeg-ajalt ikka enam haawatud oleku ja kannatamatuse kui ka endise piiramatu walitsushimu. Ma näen et ka teised töötawad, kannawad, täna highi wäljawad ja homme külmetama peawad, pööran

sellepärast lõpeks oma waate oma enese häda pealt wõõra raskuste peale ja tunnen samal filmapilgul rõõmu, mis iseenesest ärasalgamise järeldusel meisse asub. Ma näen lõpeks wahet warju ja olewuse wahel ja saan läbielu kaudu õpetatud meele wahetegemiseks, mis koor ja mis tuum, mis mürk ja mis arstirohi, mis hea ja mis kuri on.

Mulle selgub walgus Jumala mitmesuguse tarkuse üle, kes oma lapsi mitte kõiki ühesugusteks waid mitmesugusteks on loonud ja et mitte üksi minu wiis ja anne, waid ka minu wenna minule wastuolus olewad anded ja iseloom elawa templi ehituseks tarwilikud on. Mind täidab rõõm selle halastuse üle, mis teistele osaks saab ja ma waatan kadeduseta oma kaaslaste töowilja pääle, mis minu omast palju parem ja suurem on. Mina tunnen iseene juures kui pikkamööda meie sifemise inimese kaswamine edeneb ja õpin seeläbi kannatlikult ootama ja lootma, kui ma nägema pean kui wäikeseid edusammusid — minu mõiste järele — Jumala riik nii ükifikutes

isifikutes kui ka kogu inimkonnas meie päewil teeb.

Lühidalt öeldud: kuuludes kogudusse ja tegutsedes selles, õpin ma enesetunnet, iseene ärasalgamist, wabanen iseene orjusest ja enesearmastawate mõtete, waadete ja püüete wägiwaldsuse mõju alt, saan ise oma meeolelu üle walitsejaks ja wabanen seega oma tujude, meeolelu ja ihade mängufanniks olemisest.

Omandan koguduses — selle liige ma olen ja kes mind ülendab, elustab ja kannab — temas asuwa wäe täiuse, kes ise selle poolt on täidetud, kes kõiki kõigis täidab. Mina maitzen „armastuse rõõmustamist“ ja „waimu osasaamist“ (Wil. 2, 1), ja mul on osa kõikidest töotustest, mis neile wendadele, kes ühesmeeles koos elawad, on töötatud.

Koguduse peast (Kristus) langeb taewaste minu hingesse, misuguse wäe läbi läbi jumalataim selle määrani kaswab, et ta wilja wõib kanda.

Disfelhoff.

S. P. Adw. Eesti Liidu hingp. kooli aruanne 1. weebr. 1925.

Rogudused	Üleüldine t. liikmete arw (lapset ühes)	Laste arw	Täiskaswanute t. arw	Laste klasside arw	Rekmine osawõtjate arw	Mitu torba weer. jootul kooli peetud	Korjandus (weer. summa)	12 hing. p korjandus
Tallinn	304	49	22	2	250	13	41.854.—	5.559.—
Narwa	106	13	8	2	90	13	9.841.50	1.713.—
Tartu	170	20	20	3	125	13	20.227.—	4.036.—
Haapsalu	19	—	2	—	11	13	1.981.—	133.—
Rakwere	72	6	6	1	47	13	6.557.50	1.184.—
Walf	55	3	7	1	36	13	5.981.—	1.375.50
Jõhwi-Walaste	11	—	1	—	10	13	1.163.—	180.—
Wõhma	10	2	1	—	6	13	477.—	228.—
Otepää	20	2	2	—	23	13	1.267.—	165.—
Suure-Jaani	12	3	1	1	5	13	1.183.—	90.—
Tõrwa	20	—	3	—	13	13	1.268.—	275.—
Pärnu	60	8	5	1	37	13	3.251.—	573.—
Lapa	19	—	2	—	10	13	1.707.—	130.—
Wiljandi	30	5	2	1	33	13	2.636.—	228.—
Paide	48	8	4	1	28	13	5.069.—	316.—
	956	119	86	13	724	195	104.463.—	16.187.50

Tallinn, 24. aprillil 1925.

Hingamisep. koolijuhataja .E. R. e. y.

G. P. Abw. Eesti Liidu Sraffaadi ja misjonüüingu aruanne efinene w. 1925.

Kogudused	Kõik																						
	Sittimete arv	Sittim. arw tes mis- sioni tööst aru annud	Ras peetate igand- daliit missoni loos- olekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut								
Sallim.	330	30	et	ja	80	29	75	31	5	592	107	7	20	25	23	54	42	66	1.675.—	240.—	1	—	
Sartu	150	111	et	ja	35	13	264	237	1	355	176	33	61	68	31	20	23	84	875.—	459.—	1	102	
Marwa	93	46	et	ja	56	21	208	245	15	599	115	4	32	50	31	26	19	11	—	55.—	1	83	
Pärnu	44	20	—	ja	21	5	224	18	5	205	61	1	23	28	50	—	6	11	225.—	42.50	—	—	
Wiljandi	69	40	—	ja	30	23	130	20	—	190	30	—	—	50	50	—	20	—	—	—	—	—	—
Põltsamaa	26	11	—	—	5	4	39	20	—	86	71	—	20	—	—	—	6	—	—	—	—	2	—
Jõhwi-Walaste	10	2	—	—	2	1	2	2	—	76	1	—	2	4	2	—	—	—	—	—	—	1	—
Sõrwa	19	7	—	—	5	1	63	9	—	139	12	2	12	10	15	1	—	—	—	—	—	—	—
Kawastu	14	9	—	ja	—	2	463	30	—	73	14	11	9	114	4	—	44	—	—	—	—	—	—
Otepää	18	4	—	—	3	—	12	11	—	16	—	—	—	—	—	—	—	9	—	—	—	—	—
Kapa	19	6	—	ja	10	11	3	3	—	110	10	—	3	21	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	792	286			247	100	1543	635	26	2441	597	58	182	379	206	101	160	170	2.775.—	780.—	6	185	

Sallim, 24. aprillil 1925. a.

Noorfoo ühingu juhataja G. Ne p.

G. P. Abw. Noorfoo Ühingu aruanne efinene weerand 1925.

Kogudused	Kõik																					
	Sittimete arv	Sittim. arw, tes mis- sionit tööst aru annud	Ras peetate igand- daliit missoni loos- olekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut	Ras peetate mis- sionit loosolekut							
Sartu	32	27	ja	ja	27	20	63	46	159	123	2	81	47	1	27	6	7	—	14	50	—	42
Pärnu	15	8	ja	ja	15	4	14	4	17	19	—	14	1	—	10	—	3	—	—	—	—	2
Marwa	34	21	ja	ja	25	19	31	88	87	87	10	190	48	4	16	46	27	2	1	—	9	—
	81	56			67	45	108	138	263	229	12	385	96	5	53	52	37	2	15	50	9	46

Sallim, 24. aprillil 1925. a.

Noorfoo ühingu juhataja G. Ne p.

Ülestutse Balti uniooni noorsoole.

Harilikult on noorsugu see, kes suurte ülesannete täidewiimisest wainustatult osa tahab wõtta. Ujalugu, reisufirjeldused ja misjonifirjandus annawad selleks laialdasi tõendusfi. Eesmärgi kättepüüdmiseks end rõõmuga ohwerdada on noortele omane iseloomujoon. Läbielu näitab, et Adwent-noorsugu ustawatest liikmetest koosneb, kes alati iseenele ärasalgamiseks, walmis on, et seeläbi Jumala auks suuri asju lorda saata. Sellepärast oleme meie kindlad, et ka Balti uniooni noorsugu hääle meelel walmis on nendest misjoniettewõtetest osawõtma, mida meie neile siin järgnewalt esitame.

Euroopa diwisiooni esituse wiimasel istangul said mõned ettepanekud otjustena wastu wõetud, mis meie noorsoo kohta Euroopa diwisioonis käiwad.

Ühte neist otjustest tahaksin ma siin teada anda, mis järgmine on:

„Meie soowitame Euroopa diwisiooni noorsugu ülesõhutada, et nad noorsoo osakondade anded Raage-Jda misjonitöö toetuseks annaksid“.

See on siis meie ülesanne 1925. aastal. Raage Jda alla kuuluvad Hiina, Jaapan, Korea, Mandshuria, Tibet, Mongoolia, Wilippini saared, Malay saared, Turkestani Hiina osa, Siam ja Annam. See on iseäralik suur misjonipõld, milles 620 miljoni elaniku, ehk üks kolmandik kogu inimsoost maa pääl.

Aeg-ajalt, kui töe esimesed seemneterad 35. aastat tagasi sinna külwati, on töö hästi edenenu ja wilja kannud nõnda, et meil täna jääb 235 kogudust 13.000 liikmega on.

Meil on jääb 41 misjonijaama 347 wälisjaamaga.

Hingede juurekasw oli 1923. aastal kõigearwurikkam kelle arw 1900 liikme wõrra suurenes. Tööliste seas on meil jääb wähe eurooplasi. Kuid jääb kostab Euroopasse wahetpidamata uusi kutseid noorte tööliste järele. Wõib olla tuleb ühel päewal ka sulle armas wend wõi õde, kutse, kes ja neid ridu loed. Wõiks see siin tahtliku ja selleks ettewalmistatu eest leida, et kutse pääle tööle minna.

Müüd aga kuuldu meile kõigile kutse neile abiks tulla, kes juba jääb lahingu-liinil seisawad. Kas peaksite selle pääle wastama? Mina usun Euroopa noorte ühemeelelist wastust kuulda wõiwat, mis on: Ja meie tahame! Mina tean et teie tahate ja olen kindel, et teie oma paremat tegema

saate. Suwitaw tõeasi on see, et meie diwisioonis just nõndapalju noorsoo osakondade liikmeid on, kui Raages Jdas koguduse liikmeid. Müüd tuleb aga küsimus: kas on iga noorsoo osakonna liige tahtlik 1925. a. jooksul ühe dollari hinna selleks ohwerdama et kolme ingli kuulutust edendada aidata, ärapäastmise lootust ja walgust neile wiia, kes täna weel ihulikud harimatuses ja waimuliku pimeduse all wangis ägawad?

Meie eesmärk Euroopas on 10.000 dollarit.

Meil on selle eesmärgi kättesaamiseks weel üheksa kuud aega. Kas ehk on see ülesanne liig raske ja ohwer liig suur? Mina kuulen jällegi selge ja kindla wastuse.

Ei, see ülesanne pole liig raske ega ohwer liig suur!

Mina loodan, et kõik noorsoo osakonnad saawad sellest tööst osawõtma.

Püüame sellega kohe pääle hakata ja mitte wiivitada. Eneste annetamise läbi saame meie ka ise. Meie saame rikkalikult õnnistusi Jumala waraaidast. Taewane Isa ohwerdas meie kasuks oma kõigekallima ja parema ohwri. Seda annetati ka Aasia miljonite kasuks. Noortele Kristuse järelkäijatele on see auline wõimalus midagi ka Raage-Jda elanikude heaks ohwerdada.

Need anded peaksid aga iseäraliste annetena kasapidaja kätte saama saadetud. Nimetame neid andeid: „Noorsoo-fond Raage Jda jaoks“.

Olles täiesti kindel, et see ülestutse mitte asjata ei ole, waid ühe suure noorte-kogu eest leiab, kelle südamed ohwrimeelsusest ülewoolawad ja kes walmis on oma eesmärgi 31. detf. 1925. a. täitma, saadan Balti uniooni kuuluwatele noortele sõbradele oma kõigesüdamlikkumaid terwitusi.

Steer Rasmussen.

Euroopa diw. noorsoo osak. sekretäär.

Meie järjekorralist

aasta-konverentsi

peetakse 19—24 maini 1925. a. Tartus,

„Bürgermusse“ talwe saalis.

Esimene üldkõne on 19-ma mai õhtul kuna konverentsi töö 20 mai hommikul algab. Koguduste saadituid palutakse selleks ajaks täiel arwul kohal olla, et tööd õigel ajal alustada wõiks.

